

LA BARRETINA

SETMANARI HUMORISTICH, POPULAR Y CATALÁ DE BONA MENA
DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLÍTICH
SORTIRÀ CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demés llocs de venda de periódichs

Encàrrechs y correspondencia: Carrer de Barbará, n.º 16 bis, entressol, porta 1.ª

Número solt, 5 céntims. - Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: Text: DE TOT ARRÉU, per SET-CIENCIES. — LAS MONGETAS, per LLESCATS. — LA NOTICIA, (acabament), (ab grabats), per MUSTAFÁ-XIULETS DE FUSTA BLANCA. — ENCARA SÓ VIU, per J. ABRIL VIRGILI. — CARTAS DE FORA. — CANTARS, EPÍGRAMAS Y COSAS QUE NO SON EPÍGRAMAS NI CANTARS. — BANYS Y AYGUAS, per QUIM. — L' ESTIU (ó la plaga insecticida), per RAFAEL NORRIUMAY. — TELEGRAMAS. — TRENCACLOSCAS. — CORRESPONDENCIA.

ENSENYANÇA LAYCA

—La ensenyansa layca, Donya Mònica,
servint d' estimul pera avivar ma rahó,
clar m' ha fet entendre que l' amor es lliure,
y 'ls Pares?... ruchs.—¡Que dius!—Ah, es ma opinió.

—¿Dirme qu' es criminal un anarquista?
Avi, un net com jo, que 'n siga no ho tolera.
—¿Tuanar...?—Ja veurà; los problemas sociologichs,
los resolt cada qual á sa manera.

Desde qu' un mestre laych hi ha en 'quest poble,
que aparta als noys, de Deu, lo sant temor,
ni per remey, jo 't flich, puch cullí un préssech.
¡Be fa, en atacarlo, lo Senyor Rector!

Tots nostres cabells, nassos, tres punts y barbas,
ulls, compás, orellas y monyo respondrán,
de l' existencia de las Escolas laycas;
y ab tals mestres y protectors, ¡com s' extendrán!

DE TOT ARREU

NOSTRE estimat y actiu colaborador de Gracia, lo *Salau*, nos envia una carta que no publiquem per falta d'espai, y en la que 'ns dona compte dels avenços que fa la Secció recreativa del Centre Moral de dita vila, ab la representació de obres dramàtiques en son elegant teatre, havent posat últimament en escena, lo drama *Fruyt anarquichs*.

Nos participa axi mateix, que son ja tres, les escoles que sosté dit Centre, constituhit en sa majoria per la classe treballadora, que s' imposa ab la major bona voluntat, greus sacrificis pera sos tenirlo.

Nos demana, y ho fem ab pler, qu' excitem lo zel de tots aquells qui vulguen contribuir ab algun donatiu pera ajuda dels gastos de dites escoles.

Lo pou de major profunditat, fins al dia, es un de sondatge obert á Schladebach, en lo districte de Kotschan prop de Leipzig (Alamanya) que arriba á 'ls 1,660 metres.

Pera fer aquest sondatge s' han tingut de mènster quatre anys y un gasto de 130,000 franchs. Haventse midit la temperatura en lo fons, s' ha comprobat qu' es de 44 graus centigrados. Un bon punt pera passar l' ivern.

La tracció elèctrica va extenense, cada dia mes, á la Amèrica del Nort, ahon se compten actualment 13,000 kilometres de tramvias elèctrichs, ab un servei de 20,000 carruatges. Lo capital esmercat es de 1.125,000 franchs. Solzament á Boston, hi ha 430 kilometres de tramvias, casi tots elèctrichs.

Grans son los avenços que 'l catolicisme ve fent á Alamanya.

En 1889 no hi havia á Berlín mes que cinch parròquies catòliques y en lo espai de sis anys se n' han creat vuit mes; de manera, que á 1.er de de janer últim, eran 13 les legalment constituhides y regonegudes, y ademés, altres dos, no regonegudes encara.

Fa poch temps que s' ha presentat lo projecte d' erecció de dos mes; per lo tant, prompte hi haurá en la capital del imperi, 17 parròquies catòliques, quan fà sis anys que no n' hi havia mes que cinch.

Y mentres los payssos protestants van obrint los ulls á la veritat catòlica, á Espanya, uns governs que 's diuhens catòlichs, consénten la erecció de temples al error, com lo del carrer de la Beneficencia y 'l que actualment se construeix, també á Madrit, en lo lloc anomenat *Cuatro Caminos*.

Mercés á la iniciativa de alguns socis del «Centre Excursionista de Catalunya» y als bons auspícis, y favorable acullida que ha donat á la idea lo Exm. é Ilm. Sr. Bisbe de Gerona, potser serà un fet, la restauració del antiquissim monastir de Sant Pere de Camprodón, joya del art romànic y de gloriosos recorts pera Catalunya.

Havent encarregat, lo Ilm. Sr. doctor Sivilla, al intelligent arquitecte don Antoni Serrallach, que fes los planos y pressupost de la esmentada restauració, aquest ha complert dignament la comanda que li feu lo senyor Bisbe. Vulla Deu que ben prompte lo Monastir de Camprodón, retornat á sa antiga majestat y grandesa, vinga á fer costat al de Santa Maria de Ripoll, degut també al zel y entussiasme pera les glories de la pàtria, de un altre prelat catalá, lo Ilm. Dr. Morgades.

A Paris, se publiquen actualment 2,401 periodichs: De aquests, n' hi ha 107 de associacions; 139 revistes; 107 de medecina; 166 polítichs 54 de literatura; 64 de comerç; 193 financiers; 3 humorístichs; 5 de cuyna y 2 de defuncions.

Dels 2,401 periodichs, sols 152 son diaris; d' aquests, 81, mes de la mitat, polítichs; 21 financiers; 11 de sport, y 7 de teatres.

Fa pochs días que 's feu á Madrit, en las alturas del Observatori Astronòmic, una gran solta de coloms missatgers, mes de 300, ab direcció á Bèlgica, á la ciutat de Lieja, d' ahon procedien. La solta s' efectuá ab molt bon èxit, á las vuyt del matí; tots los colòms, á excepció de cinch ó sis, després d' enlayrarse molt, prengueren resoltament la direcció N. E., ó sia la de casa seva, y pera arriavarhi haurán tingut de recorre prop de 1,400 kilometres.

Segons la Memoria anyal que acostuma publicar la Companyia del Canal de Suez, durant l' any 1894 han passat pel canal 3,352 barcos, dels quals 3,338 eren europeos, 6 japonesos, 2 de l' Egipte y 6 americans.

Los payssos europeos estan representats ab les següents xifres. Inglaterra, 2,388 barcos; Alamanya, 296; Holanda, 191; França, 185; Austria, 77; Italia, 67; Noruega, 41; Russia, 35; Turquia, 33; Espanya, 28; Portugal, 2.

Ja es molt sabut y ara mateix será mes vell que l' anár á peu, que 'l govern parlamentari, resulta car y dolent.

Y no cal cercar exemples fora de casa, perque d' ençà que 'l tenim establert. á Espanya havém anat sempre de mal en pitjor.

Inglaterra ha sigut lo bressol del parlamentarisme. Ab ell ha ocasionat la ruina de les demés nacions, y ara que les te aniquilades, se complau ab sa desgracia.

Y sino, aqui va la prova. Mentre Espanya aclaparada per mil contrarietats, lluya y fa tota mena de sacrificis en defensa de la integritat del seu territori, los periodichs inglesos, mes importants y de més circulació, se complauen en rebaxarnos, y fins apoyan la causa dels separatistas y filibuseters.

¡Aprénguen los governs lliure-cambistas que han sacrificat la industria y la producció nacionals, á la ambició inglesa!

Així paga 'l diable á qui be 'l serveix!

De que 'l sistema parlamentari resulta car y dolent, massa que 'n tenim la pipa plena: *La Correspondencia de España* ha publicat una curiosa estadística, segons la qual, durant la legislatura de 1894-95, se han celebrat 159 sessions públiques y 4 secretes, haventse invertit en elles 779 hores y 25 minuts. La impressió dels discursos, ocupa 10,132 columnes del Diari de Sessions.

Ara be; de aquest munt d' hores y de tot aquest farrigofarrago de paraules, que representen exes 10,132 columnes, no n' ha sortit cap solució beneficiosa pera 'ls interessos del poble espanyol.

En canbi, y aquest dato no 'l porta *La Correspondencia*, sino que l' ha tret un altre periódich, lo gasto de dites sessions, munta, segons canten los pressuposts, 1.651,082 pessetes.

Que repartides entre les 159 sessions celebrades, resulta que cada una d' elles li costa al poble contribuyent, la friolera de 10,384 pessetes y alguns céntims.

Per consegüent queda ben demostrat, que si 'l parlamentarisme es dolent, en canbi resulta molt barato.

Y mentres dret á l' abisme
rodolém á tomballons;
¡pit y fora! ¡au, minyons!
¡visca 'l parlamentarisme!

SET-CIENCIES.

LAS MONGETAS

Omplí la fama de vent
ab cent bocas, cent trompetas,
y ab veu dolsa y eloquent
publiquí á tota la gent
las glorias de las mongetas.

¿Qui serà aquell trist mortal
que tal llegum no coneix?
Es sens dupte un animal,
que si mereix un ronsal,

de mongetas no 'n mereix.

Las mongetas, ó fasols
son llegum universal,
que tant si los menjas sols
ó be barrejats ab cols,
tenen un gust especial.

La seva pasta es molt fina
y dona gràn nutriment
es agradable farina,
que ab tot menjar se combina
y dexa 'l ventre content.

Mongetas per esmorsá,
mongetas per fer las deu,
mongetas pera diná,
mongetas pera sopá,
mongetas per tot arreu.

Ab bacallà ó arengada,
ab butifarra ó costella,
ab platillo ó cansalada,
ó ab llumillo barrejada
fa al pobre un plat d' escudella.

Los senyors las desprecian
com llegum de baxa estofa,
dels convits las repudian
y es tan lo que las odian
que d' ellas ne fan gràn mofa.

Qui 'ls en dés mitja dotzena
en l' article de la mort....
prou los traurian de pena;
mes, incapassos d' esmema
morirán sens tal conort.

Lo senyor, menjant perdiu,
viu sempre llamenç y magre;
lo pobret, sempre expansiu
menja mongetas y riu
sens tenir po del poagre.

Y perque 's vegi ben clà
la importància de tal planta,
y qu' en tot lo mon n' hi há
s' han arrivat á comptá
sas classes, mes de vuytanta.

No hi ha poble ni poblet
en que no 's cullin mongetas,
y al hivern, quan fa mes fred,
un plat del llegum aquet
val mes que molts pessets.

Pels débils, es confortant,
per las febras, fan de quina,
pel dolor, es bon calmant,
pels enfits, es purgant,
y per tot mal, medicina.

Pel malalt son gran confort,
y si 'l gran mal l' intimida,
de mongetas lo recor
li fará fugir la mort
tornantlo de mort á vida

Lo menstral agobiat
de feyna, busca consol,
y de mongetas un plat
lo dexa tot retornat
y alegre mes del que vol.

.
Felis en Pere y 'n Pau
y 'ls devots de tal llegum,
y dexant per un babau
que menji ungüent de cacau,
fan dels fasols bon consum.

Vingan donchs los homes sabis,
vingan també 'ls bons poetas,
y obrint sos eloquents llavis,
cantin al so de trompetas
himnes mil á las mongetas.

LLESCATS.

LA NOTICIA

(Acabament.)

¡Ah! ja veurás com afortunadament no debes sufrir mes que la vuydada del ull.

—No, no diu això, sino que «afortunadament no fué como decíamós á las tres sino á las cuatro de la tarde.

—¡Ah! ¿no t' ho deya? no n' hi ha poca de diferencia? aquets diaris no son bons mes que pera donar mals ratos...

—Be pero que te 'ls donguin á las tres ó á las quatre ¡vaya un alivio!

—Tens rahó, mes, calla, que diu que no es vritat que estés assentat á la dreta del seu cosí sino á la esquerra.

—Vaja acaba aviat.

—Que no fué una pelota tirada con violencia sino que iba rodando por el suelo.

—Que no le dió en la cara, sino en un pié, es decir, en el tacón de la bota.

—De modo, diu, que «después de examinarlo detenidamente y viendo que ni el cosido ni las taquillas habían sufrido desperfecto alguno, se dirigió por su pié á su casa, á preparar un artículo

contra la Campana de Gracia, la enseñanza láyca y la masonería.

—Axí s' escriuen los Diluvis y Campanas.

—Axí, axí, pro ab una diferencia.

—Quina?

—Que s' descuydan de «la Rectificació.»

MUSTAFÁ XIULETS DE FUSTA-BLANCA.

Encara só via

Molts diuhens que fá l' Abril que tant poch se dexa veure?

—Que voleu que fassí? rés; res que valguí un xich la pena, meujo, bech, prench algun bany faig lo solo, prench la fresca, y finalment, com m' agrada, aprench alguna estoneta de montar en lo bicicle midant algun cop la terra.

Lo qu' es aquesta afició m' ha de costar cosas serias.

Fá vuit días ab avuy, que vaig fet un miserere, lo cap ple de tafetá, un ull ab un bando negre que sembla porti mitg dol, feta un gran mapa l' esquena simulant una nevada ab draps blanxs, cotó y endergas, las camas, com aquells arbres que 'ls fan aguantá ab canyetas, y en fi, lo restant del cos revestit tot ell de venas.... y tot axó l' resultat d' una cayguda tremenda.

Y ara que vagin dihent
no escriu, ja ha acabat la vena!

J. ABRIL VIRGILI.

CARTAS DE FORA

DESDE ARENYS DE MAR

Sr. Director de LA BARRETINA.

Molt Sr. meu: Al enviarli novament correspondencia, comensaré per participarli encara que siga de pas, lo gran increment que pren nostre humil setmanari y l' afició á sa recreativa, ensembs que moralizadora lectura, que 's va extenent per tot arreu, com per encant; lo qual nos fá entreveurer ab axó, un principi de retorn á nostra fé y creences cristianas, un poch esmortuhidas per lo dolent baf del liberalisme, de que n' está infestada una part de la població, que no arriba, de bon tros, á esser la majoria d' ella.

Lo 9 del passat Juliol celebrá aquesta vila sa festa major en honor al gloriós mártir St. Zenón á qui te per patró del terme.

La d' aquest any s' ha celebrat ab tant lluiment y ha sigut tanta la generació, que hi ha acudit, la solemnitat de las funcions religiosas y multitud de divertiments, que han constituit lo seu programa, que no ha desmerescut en lo més mínim de la dels altres anys; las completas celebradas en la vigilia, foren brillantíssimas, y 'l solemne ofici tingüé lloc lo dia de St. Zenón, ab la esplendent gala de que se sab adornar aquesta Iglesia parroquial en aytal dia, celebrantse ab una magnificència y concurrencia extraordinàries, encarregantse del panegírich del Sant lo Rnt. Pare Lleonart de la Rua, de la Companyia de Jesús, lo qual, ab la bella eloqüencia que li es propia, sapiqué enaltir la memoria de nostre Sant Patró, fent contrastar la fortesa del verdader mártir ab lo fals heroisme modern y demostrant complertament, que 'l martiri dels Sants es la confirmació de la veritat cristiana.

Lo mateix tinch de dirli de la professió que 's verificá á la tarda del mateix dia, puix que la nombrosa concurrencia que hi prengué part, nos demostrá que, encara hi ha persones que no fan cas de preocupacions modernas quan se tracta de manifestar públicament sa fé de catòlics.

Al mateix temps li faré constar, com á cosa no acostumada á veurer en los passats anys, l' assistència del Ajuntament en plé á tots los actes religiosos esmentats anteriorment, puix que sempre hi faltaba alguns dels seus individuos, per lo que li dirigim un afectuós aplauso, puix axis es com se representa dignament un poble que té per un de sos millors dictats lo de religiós.

A mes, se cremá un castell de focs d' artifici, que no passá de regular; pero si cridá sobremanera l' atenció de nostres vehíns y de munió de personas que vingueren de fora expressament per presenciarho, l' elevació d' un globo aerostàtic, que s' efectuá ab molt acert, per l' atrevit aeronaute Sr. Budoy.

En cambi, no deixá de produhir molt mal efecte entre totas las personas sensatas veurer se permetia, l' exhibició d' unas figures de cera que, ja havían per xavacanas é indecents obtingut l' honor de ser desterradas de Girona.

No acabaré la present sens ferli constar, com á

fruyt de nostra propaganda, la desaparició de La Campana, d' alguna societat, per haver comprés los seus socis que 'ls hi era una deshonra comptar entre sos periódichs semblant paperot.

Axó, y lo esmentat al principi, de la propagació de LA BARRETINA, excita com es de suposar, á 'ls aficionats á no voler sentir tocar cap més tecla que la seva, á valerse de tots los medis per fer desalantar á nostres amichs en sa lloable empresa d' ajudarnos á desterrar d' aquí las malas lecturas; pero com en l' actualitat son ja aquests tan pochs, es cosa de repetir com lo gitano del quento. *J' Vargame Dios y qué aniquilaa se ha quedao esa familia!*, per lo tan, nos permetrem aconsellar á los que s' han posat á nostre costat, presindexin dels que dirigexen certas burlas, pensant que 's millor tenir llana, que pel de ruch, y que brams d' ase no pujan al cel.

No puch menos, abans de terminar, que felicitarlo per l' èxit obtingut per los articles sobre Escolas Laycas.

Se repeiteix atent. s. s. hasta la següent.

CANTA CLARET.

16 Juliol de 1895.

DESDE IGUALADA

Igualada 31.

Molts republicans de aquesta ciutat convencuts del republicá-cinchcentisme de La Campana d' en Calsas, ja fa temps que li hem ensenyat la punta de la bota del peu dret, com á molts altres llochs de Catalunya.

Vegin si no tenim rahó, llegexin los versos que porta en la batallada 1.366.

Y 'l partit republicá apàtic te la flaquesa de consentir tal vilesa lo qual poch honor li fá puig demostra clarament que 'l gel de la indiferència de son cor y sa conciència n' ha allunyat já 'l sentiment.

Aquets versos van firmats per una dona «republicana de casa seva» que aquí ningú coneix, y 'n Calsas fa aquest comentari «Botxornos es pels republicans d' Igualada que una dona haja de recordarlos sos patriòtichs devers.»

Si 'n Calsas y satelites seus, ab fals republicanisme, ridiculisant nostra Sta. Religió no hagués fet perdre al poble la fé ab Deu, no hauria mimbat son amor patri, que tal com los hi ha fet entendre, ve á ser, lo matex que l' afició que 'ls gossos y gats tenen á la casa que 'ls hostatja.

Mira Calsas lo qu' és aquí Igualada si hi buscas llana, noy, ja está esquilada.

PEPUS.

CANTARS, EPÍGRAMAS

Y COSAS QUE NO SON EPÍGRAMAS NI CANTARS

Mentres un rich se moria,
li preguntá son hereu:
—¿Qué tal, oncle? ¿com esteu?
Y l' oncle li responia:
—Ay! estich com tots voleu.

Un perdot, no te tabaco
y te ganas de fumar;
posantse un misto á la boca,
diu á un qu' està fumant:
—¿Fará l' favor d' un cigarro
pera aquest misto apagat?

LLESCATS.

Magatzém de tó verdós
que may entrará en ma casa,
La Tom...asa.
Sach de veri despreciat
per tota persona neta,
La Saeta.

Trasto vell que á tot obrer
ab gran malicia entabana,
Tramontana.

Cau pudent de pornogràfia
qu' es pel viciós maravella,
La Esquella.

Aqui teniu demostrat
ben prompte, y sens cap embut
que tot lo que hi ha mes brut,
tals periódichs ho han format.

MAGARRINYAS.

—Senyó metge! jaquest doló!
—Calmis, y estiguí seré

que per ell no tinch cap po.
—Tampoch ne tindria jo
si l' que's quexés fos vosté!

Volent dexar malparat
á un metge, un apotecari,
despatxava lo contrari
de l' que veia receptat.
Mes... prompte se'n penedi
del engany, vegent sorpres,
que despatxant al revés
l' quasi cap malalt morí!

Miren si es poch lo que val
lo pobre Sr. Feliu,
que segons conta 'n Pasqual,
sempre al retratista diu;
—No's fixi ab l' original.

Economias, l' Arcis,
diu li convindrian be;
y demà, marxa á Paris
per començarlas á fè.

—Nosaltres, que conexem
lo que 'ns convé, nos estem
fora tot l' any, diu l' Eloy,
L' estiu, á Nova Betlem
y per l' hivern, á St. Boy.

BANYS Y AYGUAS

aaaara, ara es l' hora; apa
minyons que la donan; axis
pensant, tothom se belluga,
tothom fa càlculs, pregunta
als metges, consulta á la butxaca,
á la dona, als fills y al
gefe de l' oficina ahon está em-
pleat y á tot arreu s' escampen las gents de las
ciutats en busca, qui de banys, qui d' ayguas que
'ls retornin lo que 'ls manca.

Los parcs, buscan salut y de passo casar las fillas,
aquestas no hi ha que dirho, elles ho saben, prou
que s' enteran pels amichs y per las amigas, ahon
hi ha animació, ahon hi ha gresca, quinas ayguas
ó banys gosan de millor concurrencia, y mirin
l'quina casualitat! aquestas son quasi sempre las
que 'ls metges solen ordenar á sos papays, verda-
deras tapadoras, en aquest cas, de plans y esper-
ranças, de ilusions y de somnis que moltas vega-
das las ayguas y fonts medicinals s' emportan
despenyantse ab ellas pels torrents y barranachs
que las condueix fins al mar.

Mes dexemnos de filosofías; la vritat neta y
clara, es que en la vida moderna lo que abans era
una cosa raríssima, avuy es una verdadera neces-
itat; de modo que desde últims de Juliol, fins al
Setembre, no cal buscar á ningú que tinga cara
y ulls, salvo raras excepcions, á dins de la ciutat.
—Lo Doctor A? es á St. Hilari; l' advocat senyó
Dexonsas? á Banyolas; l' Escrivá Dellonsas? á
Camprodón; be, pero no podrà veure al oficial pri-
mer? tampoch es possible, porque també es á fora á
Caldetas. Bueno, pero, be podrà veure al escri-
bent senyó Fulano? —Si torna d' aquí á mitja hore-
ta, si senyó; encara no ha arrivat de Moncada ahon
va á passar las nits tots los días y acostuma ve-
rir ab lo tren de les deu.

Y esco'lti l' aquell noyet que també escriu y por-
ta recados, ahon para? —Tela seva familia á Vall-
carca y encara no ha arrivat, y á mí si 'm trova
aquí, es per casualitat; porque tinch la senyora
que pateix d' esparvarencs y 'ls metges li han
receptat banys de mar, que del contrari, ja seríam
á la torre qu' hem llogat á dalt dels Josepets.

Velshi aquí lo que passa en totas las oficinas y
per tot arreu; ara pensin tots los propietaris que
van á donar mal temps als masovers; los molts
que visitan als parents y amichs de fora, y als ri-
catxos que s' aliunyan per Suissa, las provincias
vascongadas, los Pirineus, etc., etc., y compen-
drán que á Barcelona no hi quedém mes que 'ls
desgraciats; axó sí, fins n' hi ha de nosaltres que
no s' cambiaria ab cap de 'ls que surten, porque
si Barcelona es bona al hivern per son clima dolç
y suau, á l' istiu es una verdadera delicia; y sino,
ahon son las arbredas mellors que las del Parc,•
Ramblas, Granvía, etc., etc.?

Qui vol remullarse per fora, al mar; per dins,
gelats, y sino, á la font de Canaletas ó de San
Just hi raja una aygua fresca com un glàs; des-
prés de tot los que 'ns quedém aquí, qui mes qui
menos, ja poden dir que estém ben frescos.

Ara tots los que sigan fora ja 's poden ben pre-
pará, porque quan tornin, me fareé com tots los

anys acostumó, un gran panxó de riure, y com no? mirin, l' any passat va sortir en Paquito perá engrexarse y l' pobre xicot ja tenia rahó, perque sembla una beta sevillana, mes quan vaig veurel retornar se'm va representá l' mateix qu' un fideu fi. Las fillas d' en Parrillo, que varen endursen quatre arrobas d' asqué per veure si arreplegavan algun hereu, de passa, l' pobretas! ni 'ls mils! Tant sols hi vist un cas, verdaderament extraordinari, que 'm fa creure ab la veritat dels efectes de las ayguas que fan afllaquir.

Va anar á Mariembat (Alemanya), un fabricant que jo coneix y que té la desgracia de ser mes gros y pesar mes que aquell tiburón que ensenyaban á la plassa de Catalunya, y abáns de sortir de Barcelona jo mateix vaig veure com se pesava á la báscula de la estació y feya trescents cinquanta kilos, ab taras y tot. Donchs bé, al tornar del balneari va pesarse novament y l'quina ditxa! la báscula mateixa va marcar cincuenta kilos menys. Axó sí, al arrivar á casa va recordarse que quan se va pesar la primera vegada, portava á la cartera de viatje mes de mil duros ab plata que s' havian quedat á Mariembat pe l' travall de ferlo afllaquir.

Que 's gasti diners per engrexarse, es alló que de gustos no hi ha res escrit, pero pera afllaquir-se? Vaja, homes, no sigan plagas, tots lo que 's trobin en aquest cas que no vagin á gastarse mil duros al extranger, que passin per casa y ab cinch cents haurán fet; advertintlos que si al cap de quinze días no semblan una agulla de fer mitxa, 'ls tornaré 'ls rals.

QUIM.

L' ESTIU

(Ó LA PLAGA INSECTICIDA)

OSQUITS, vespas, pussas, formigas, moscas d' ase, llagostas, etc... etc...

Heus aqui los noms de las bestiolas que 's converteixen en reys d' aquesta època xafogosa y de calma, que 'n diuen estiu.

L' home, ja se sab, avuy en dia no te mes remey que subiectar-se á totes horas, als caprichos de aquesta munió de sers que sembla que hi gosan atormentantlo.

Figúrinte que un hom, particularment si 's troba estiuhejant, s' axeca de bon matí.

Treu lo cap per la finestra á veure quin dia fa, y l'pafl sens saber d' hon ha vingut, reb la fortia picada de una vespa.

Ja 'l teniu mitja hora gratant, ó be aplicantse una moneda de cinch centims á la ferida, pera que no surti la butllofa.

S' assenta á taula, agafant ab una ma la culera y ab l' altra l' espanta moscas, á fi de que aquestas no se li precipiten dins lo plat.

Acabada l'exa maniobra, y quan ja 's creu poguer menjar tranquil, tenint las moscas allunyadas, llavors comensan las pussas la seva tasca, no deixantli tenir quietas las camas un sol moment.

Decideix passejarse un rato per l' era, á fi de no veures molestat per semblants bestiolas, y aquí 'l pobre home 's torna mitj tonto al volgut esquivar las moscas d' ase, formigas voladoras, vespas, llagostas y burinots que per tots cantons l' empantan.

Picada per aquí, butllofa per allá. Ara se li posa una orella inflada, ara porta la cara plena de grans. ¡Alló no es viurer!

Per últim ve la nit; l' home ja respira, puix los burinots s' adormen: las moscas, tenen son; las vespas pessen figas; las formigas se'n van á joch, y las pussas se desmayan.

¡Alló es vida! Mes Jay que 'n dura poch de temps!

Encara no s' acaba de despullar per anarse 'n al llit, un batalló de mosquits que han passat tot lo dia amorrats á la paret, se precipitan sobre del infelic, com faria un gastrònom ab un pollastre.

Descriure las trifulcas, pesars, y frisança de la pobre víctima en aquells moments, seria cosa de may acabar.

Basta tant sols assenyalar, que l' home, després de passar una nit terrible, sens poguer ni tancar 'ls ulls, l' endemá al matí, se troba cruxit, la cara com si hagués passat la verola, infladas las orellas com dugas bufetas, y las mans plenes de butllofas de totas mides.

A sota d' un arbre qualsevol, arrupit y ben tapat, passa l' resto del dia llegint LA BARRETINA, que li ha deixat lo masover pera distreurers, y ab un ventall de cuyna va esquivant la munió d' in-

sectes que voldrían tornar á comensar la matixa funció del dia abáns.

¡Oh, l' estiu!

RAFEL NORRIUMAY.

Telegramas

Sant Feliu de Buixalleu, 31. 6. t.

Es tant lo que 'n Ruch de 'n Calsas ab sos brams y campanadas esquerdedas ha posat de mal humor á nostre Senyor Rector, que aquest any per la festa major que se celebrá lo dia primer, ab l' ajuda de varios feligresos nos feu estrenar l' altar major daurat y algunas imatges novas y 'ns obsequiá ab una música superior pera las funcions de la iglesia. Ja may s' habia vist aquí tant lluida festa. Ab aixó pot veure 'n Calsas y sos companys de brams, quin cas ne fa nostre Senyor Rector, com totes las personas, que tenen en bon estat lo pis de dalt.

UN FELIUHENCH.

Gelida, 3. 1'20 matí.

Fa poch temps hi arrivat aquí á Gelida, ahont me tenen content y entussiasmat; de sa gent y son paisatge que convida als forasters, á viurehi de bon grat.

Lo pastor de sos ànimes, procura, desterrar las Esquellas y Tomasas, tothom vol BARRETINAS, ab que 's cura, lo mal que fan aquells diariots tan asas.

Qui vulga gosar de nostra festa, lo setze del corrent pot vení aquí; als bons, los rebrém á toch d' orquesta y als Campanayres los farém fugí.

ACOR.

TRENCA-CLOSCAS

Geroglifics numérics

1	2	3	4	5	6	7	8	9	Nom de dona
3	7	6	3	5	4	2	4	4	Ofici
9	6	3	5	6	7	9			Nom de dona
8	2	5	6	5	5				" "
9	6	7	8	9					" "
4	7	3	9						" "
9	8	9							" "
6	5								Negació
9									Vocal

PERE ROCA.

Rombo

*

1.ª ratlla: consonant.—2.ª Tothom ne te.—3.ª Ciutat de Castella.—4.ª Molts n' hi ha.—5.ª Vocal.

COLOMET.

Geroglific

Do-re-fa-sol-la-si
N
Si-la-sol-fa-re-do

E E

J. R.

Solucions als trenca-closcas del número passat:

Geroglific: Con mes gran la necessitat mes proxim lo socooro.

Ters de silabas: Frigola—Gòtica—Lacayo.

Xarada: Roda.

CORRESPONDENCIA

Un C. A. R.: Lo telégrama que 'ns envia, no podem insertarlo per no venir firmat.—Un lleydata de Barretina: miraré d' aprofitarho.—Un parent del Cua: no fa 'l pes.—Crispi Ciosquetas: lo mateix li dich.—Xiribiri-bich: los cantars no fan la teresa. Los contra-refrangs, sehan contra lo que vulgi, pero no conexem los refrangs, la «vora del foch», massa rebuscada. Pel demés, queda dispensat.—Un aficionat: molts mercès de l' que envia.—Un de Ca'l Hicu: miraré d' insertarho.—Lo Segretari de les Penelles: massa manso.—P. B.: nostre direcció tindrà molt gust en rebrel y escoltar las queixas. Los brams del Diluvi nos honrarien molt.—L' Ermitenet de Queralt: La «vora del foch» massa sabuda y l' epígrama, posaria á nostras suscriptoras fetas unes furies.—P. V.: S' ha descuidat quelcom al tinté y no dem cumplir las ordres. No m' diu res de nostras canades.—Vilustris: aviat li arribarà l' torn.—Camas catre: no va prou be; per massa facil.—S. Capvert: quelcom s' aprofitará.

Imp. de P. ORTEGA, Arribau, 13—Barcelona.